

Kühne Katalin

Őseid áldása kísér

(Buda Ferencnek)

szomorú fűzfád rád borul
lecsüngő levele susog
gyökereidből újra élsz
többé nem bánthat fagy és szél

barkái hajadra szállnak
anyácskád simogat lágyan
rendületlen ős-hitedet
erődöt a földből vetted

őseid áldása kísér
'mikor beköszönt az ínség
árnyékuk enyhet ad neked
reményt hoznak átölelnek

tanya-hazád futóhomok
pusztába kiáltó gondok
otthontalanul nyomorgók
várják vigasztaló szavad

koponyád csontod kőkemény
szívedben lüktet forró vér
hűséged virágot fakaszt
ébredsz fel hangodat hallasz

Ikon-arcod felfénylik

(Pilinszky János emlékezete)

Pokloknak hetedik körében
alkottál gyönyörű egészet.
Korlátok között zsolozsmáztál,

kétéltű szörnnyel hadakoztál.
Madarak vérzik be a mennyet,
hold süt sötét temetőkertben.

Jégüres csillagok kopognak,
elhagyatottan felzokognak.
Rongyaidból félig kitakarva,

megbélyegezve, kiátkozva,
senkiföldjén fonnyadt virágot
láttál, vad, rettenetes álmot.

Haldoklóknak tűznehéz ingét
viselted, érezted föld ízét
ínyedben, erdők avarjában,

halott édesanyád hajában.
Bárány voltál, érted jöttek.
Véred hullott a vesztőhelyen,

világod hóba, fagyba dermed,
cserbenhagy már tulajdon tested.
Elmerül arcod, szemed, lelked.

Egyetlen szavaddal felemelsz,
két szemed gurul, mint két kavics.
Hajad, ikon-arcod felfénylik,

égi kegyelmed megkapod mégis.
Hófehér krátered megvakít,
angyalszárnyad végső útra hív.

Lassú tánc

lassú táncos párok
forgolódnak lányok
szerelmes legénnyel
büszkén ropják szépen

dobognak lábaik
hegedű brácsa sír
szomorú nóta szól
könnyező akkordról

öregapó szeme
múlton elmerengve
párját simogatja
csendben csitítgatja

most szívesen járná
újra azt a régít
szerelmét várná
kedvesét kin égi

fényesség ragyog ma
mint ott fiatalon
abban a pajtában
húszéves korában

*

húszéves korában
abban a pajtában
mint ott fiatalon
fényesség ragyog ma

kedvesén ki égi
szerelmét várná
újra azt a régít
most szívesen járná

csendben csitítgatja
párját simogatja
múlton elmerengve
öregapó szeme

könnyező akkordról
szomorú nóta szól
hegedű brácsa sír
dobognak lábaik

büszkén ropják szépen
szerelmes legénnyel
forgolódnak lányok
lassú táncos párok